

عنوان مقاله:

الگوی باغ های ایرانی - اسلامی در اسپانیا (مطالعه ی موردی: مدینه الزهرا)

محل انتشار:

دومین همایش ملی افق های نوین در توانمند سازی و توسعه پایدار معماری، عمران، گردشگری، انرژی و محیط زیست شهری و روستایی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ابوالفضل کربلایی حسینی غیاثوند - کارشناس ارشد معماری - قزوین

مسلم زرآبادی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد هیدج

علیرضا جزء پیری - دکتری معماری، استادیار دانشکده معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد هیدج

حمیدرضا شعاعی - دکتری معماری، استادیار دانشکده فنی و مهندسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود

خلاصه مقاله:

باغ ایرانی در تاریخ هنر باغ سازی جهان با سبک و هویت خاص خود شناخته می شود که از 2500 سال پیش تا حداقل اوایل قاجار پایدار باقی مانده است و علی رغم تغییر شرایط زندگی، همواره مستمر بوده، در برابر تمام هجوم ها و اغتشاش های سیاسی پایدار مانده و تبدیل به سنت شده است. این سنت به اندازه کافی قوی بود تا در سرزمین های دور دست، برای نمونه برداری از این مکتب الهام بخش باشد. از جمله این سرزمین ها اسپانیا بود. به موجب گسترش اسلام و ورود خلفای اموی به اسپانیا شیوه های معماری آنها نیز وارد این کشور شده و باغ سازی بر طبق الگوی ایرانی - اسلامی در اسپانیا آغاز می شود. باغ های اندلسی بطور صرف از الگوی ایرانی تبعیت نمی کنند و ریشه هایی از باغ سازی رومی و قرون وسطایی نیز در آنها به چشم می خورد. اما آنچه مسلم است بر اساس تشابه بالا، این باغ ها و از جمله مدینه الزهرا را می توان در طبقه بندی باغ ایرانی به شمار آورد. روش به کار برده شده در این تحقیق روش تطبیقی و مبتنی بر نگاهی توصیفی - تحلیلی بر اساس مطالعات کتابخانه ای می باشد. در این راستا ابتدا کلیاتی راجع به ساختارهای باغ ایرانی بیان می شود و پس از بیان ویژگی های باغ های مدینه الزهرا به مقایسه نظام ساختاری، نظام آب، نظام کاشت و دیگر جزییات باغ های اندلس می پردازیم. نتایج بیانگر آنست که باغ های اندلس علاوه بر تاثیر پذیری از باغ های ایرانی اسلامی، دارای تاثیراتی از باغ های رومی و قرون وسطایی نیز می باشد.

کلمات کلیدی:

باغ ایرانی، باغ آندلسی، باغ های مدینه الزهرا،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/407989>

